

Arrest

nr. 234 961 van 8 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 december 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 januari 2012 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 24 september 2012 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris om de verzoeker in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot een tijdelijk verblijf, voor de duur van twaalf maanden, te machtigen.

1.3. Op 12 november 2013 vraagt de verzoeker om zijn verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te verlengen.

1.4. Op 29 november 2013 geeft de ambtenaar-geneesheer een advies in het kader van de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.5. Op 11 december 2013 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris om geen gunstig gevolg te geven aan verzoekers aanvraag tot verlenging van de machtiging tot tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Dit beroep werd verworpen bij arrest nr. 142 328 van 30 maart 2015.

1.6. Op 30 april 2019 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 2 december 2019 ongegrond verklaard. Hiertegen dient de verzoeker een afzonderlijk beroep tot nietigverklaring in, bij de Raad gekend onder het algemeen rolnummer RvV 241 629 / VIII.

1.7. Tevens op 2 december 2019 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de thans bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“(…)

De heer

[…]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten.

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“- Schending van het artikel 13 Vreemdelingenwet ;

- Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet - motiveringsverplichting ;

- Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;

- Schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht ;

- Schending van het redelijkheidsbeginsel ;

- Schending van het artikel 74/13 Vreemdelingenwet ;

- Schending van het artikel 8 E. V. R. M. ;

- Schending van het artikel 3 E. V. R. M.

- Schending van het artikel 13 E. V. R. M.

4.1.

De bestreden bestuursbeslissing wordt louter gemotiveerd als volgt:

"Krachtens artikel 7, §1,1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

4.2.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals omschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden en moet rekening gehouden worden met alle feitelijke omstandigheden die het administratief bestuur bekend zijn.

In casu is dit niet het geval.

Geen enkele verwijzing naar de individuele situatie van de verzoekende partij en zijn medische achtergrond wordt verricht, hoewel uit de ingediende verblijfsaanvraag overeenkomstig het art. 9ter van de Vreemdelingenwet duidelijk blijkt dat de individuele situatie aan het bestuur bekend was.

4.3.

In 2013 werd een regularisatie op basis van medische redenen ingediend gestoeld op de chronische terminale (eindstadium- nierinsufficiëntie (nierfalen) van verzoekende partij.

Deze aanvraag werd echter geweigerd met de motivering dat de noodzakelijke en adequate behandeling in Georgië aanwezig is.

Dat verzoeker in zijn aanvraag dd. 30/04/2019 conform artikel 9ter stavingsstukken heeft voorgelegd van zijn arts in Georgië, die bevestigt dat de behandeling die verzoeker nodig heeft, niet aanwezig is in Georgië.

Hierop werd de onontvankelijkheidsbeslissing van DVZ dd. 06/06/2019 ingetrokken door DVZ dd. 12/08/2019.

Op datum van 28/08/2019 verkreeg verzoeker een nieuwe beslissing en oordeelde DVZ deze keer dat zijn aanvraag conform artikel 9ter ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Later werd deze beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw ingetrokken om dan later wederom een nieuwe beslissing tot ontvanelijke doch ongegronde aanvraag 9ter te nemen dd. 02/12/2019 en ter kennis gegeven op datum van 19/12/2019.

Voor wat betreft de ingeroepen medische problematiek wordt er enkel gesteld dat verzoeker wel de nodige medische zorgen kan genieten in zijn land van herkomst.

Echter houdt de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening met de bewijsstukken die verzoekende partij naar voren heeft gebracht.

4.4.

De arts- adviseur oordeelde in de ongegrondheidsbeslissing dat de beschikbare zorgen en de opvolging in het land van herkomst voorhanden zijn.

Verzoekende partij is het hier niet mee eens. Mede hierom werd ook hoger beroep ingesteld tegen deze beslissing door verzoekende partij.

(zie stuk 4)

- 4.4.1.

De arts- adviseur motiveerde hieromtrent het volgende:

"Er werd gebruikt gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

In 2013 werd door collega T. (d.d. 29-11-2013) een advies geleverd dat de behandeling met hemodialyse beschikbaar en toegankelijk in Georgië.

Nieuwe informatie:

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI- databank die niet publiek is :

-Aanvraag Medcoi van 18-5-2019 met unieke referentienummer 12339

Toont aan dat naast hemodialyse, niertransplantatie beschikbaar is in Georgië

2. Als medicatie worden fosfaatbinders vermeld. Dit is medicatie die inherent is aan de dialyse. In bijlage 2 wordt de beschikbaarheid van deze medicatie aangetoond.

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de complete medische behandeling, hemodialyse en eventueel de mogelijkheid tot niertransplantatie beschikbaar zijn in Georgië.

Transplantatie is afhankelijk van de voorziening van een donor en is geen "noodzakelijke" behandeling gezien hemodialyse een kwaliteitsvolle behandeling en volledig de nierfunctie kan overnemen. Ondanks het bestaan van de zogenaamde nood van een transplantatie is deze nog niet uitgevoerd in de voorbije 9 jaar noch in België, noch in Georgië, of zijn er bewijzen dat betrokkene op een transplantatielijst geplaatst werd.

Het niet kunnen uitvoeren van een transplantatie houdt niet in dat de ziekte een risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit of dat die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, vermits die een goede levensstandaard waarborgt.

Bijkomend kandidaat zijn voor een transplant geeft geen garantie voor een transplantatie.

We besluiten dus dat de beschikbaarheid van de hemodialyse een kwaliteitsvolle opvolging en behandeling garandeert voor betrokkene. Transplantatie is een tentatieve, speculatieve niet levensnoodzakelijke behandeling.

Er is dus geen tegenindicatie dat betrokkene, een jonge man van 38 jaar afkomstig uit Georgië, terugkeert naar zijn thuisland omdat de volledige zorg beschikbaar is in het thuisland."

- 4.4.2.

Uit de motivering van de arts- adviseur blijkt geenzins dat deze rekening heeft gehouden met de stavingsstukken die verzoeker heeft neergelegd bij zijn aanvraag conform artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Bovendien en niet in het minst, werd in het verzoekschrift dat aan de basis ligt van de weigering expliciet verwezen naar de niet toegankelijke medische behandeling in Georgië voor verzoekers medische aandoening.

Dit wordt resoluut genegeerd door de arts- adviseur.

De aanvraag 9ter dd. 30/04/2019 motiveerde hieromtrent het volgende:

"Verzoeker kan ook hier ook bewijzen van voorleggen van Georgië.

Verzoeker legt een medisch verslag neer van de dokter uit Georgië dd. 19/02/2019.

Hierin wordt ook beschreven dat verzoeker driemaal per week een nierdialyse nodig heeft en dat hij een niertransplantatie nodig heeft.

In dit medisch verslag wordt door de dokter ook bevestigd dat hij geen donor heeft in Georgië:

"Le patient se trouve à partir du 18.03.2017 sous la thérapie substitutive des reins Hémodialyse. Il se fait des séances 3 fois par jour pendant 4 heures, par UF, le idéalisateur avec une membrane synthétique, surface 1,8 YFK > 30, lors de la séance une anticoagulation 7500 unités, héparine.

Le patient se plaint de la faiblesse générale, il se fatigue facilement, il a la douleur du système articulaire et osseux et musculaire, la complication de marche et d'être debout. Vu

son âge jeune le patient nécessite une transplantation du rein, pourtant chez nous en Géorgie une donation de cadavre ne se fait pas et le patient n' a pas de donateur vivant en Géorgie. »

Verzoeker toont hiermee aan dat actueel hij geen niertransplantatie kan ondergaan in Georgië, want dat hij geen donor beschikbaar heeft.

Dit werd door zijn opvolgende arts in Georgië bevestigd in het medisch verslag dd. 19/02/2019.

Verzoeker heeft nood aan en specifieke behandeling voor zijn medische aandoening, doch kan aantonen dat deze behandeling niet beschikbaar is in zijn land van herkomst."

Op geen enkel ogenblik wordt hiermee rekening gehouden, laat staan dat er wordt gemotiveerd dat hiermee rekening werd gehouden.

- Éénmaal in Georgië heeft verzoekende partij niet de toegang tot de noodzakelijke medische behandeling gezien er geen donor beschikbaar is in Georgië ;

- Bovendien motiveert de arts- adviseur zélf in zijn verslag dat het gaat om een chronische terminale (eindstadium) nierinsufficiëntie (nierfalen), waardoor hij 3 maal per week hemodialyse dient te ondergaan.

Zij motiveert plots in de ongegronde 9ter aanvraag dd. 02/12/2019 dat de voorziening van een donor geen "noodzakelijke" behandeling inhoudt omdat een hemodialyse een kwaliteitsvolle behandeling zou zijn.

Echter wordt er nergens rekening gehouden met het feit dat verzoekende partij wel degelijk kan aantonen dat een niertransplantatie noodzakelijk is.

Er werd op geen enkele manier rekening gehouden met verzoekers individuele situatie.

Het kan niet aanvaard worden dat verzoekende partij, die een chronische terminale nierinsufficiëntie heeft, teruggestuurd wordt naar een land waar verzoeker heeft kunnen aantonen dat daar geen medische behandeling voorhanden is.

- 4.4.3.

Uit de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat de arts- adviseur de specifieke informatie die verzoeker voorlegt, heeft getoetst aan de informatie die zij hebben opgezocht.

- Dat verzoeker de nodige bewijsstukken heeft toegevoegd dat er geen adequate medische opvolging aanwezig is in Georgië. Dit kan niet ernstig ontkend worden.

- Dat de arts- adviseur hier onvoldoende rekening mee houdt. Meer zelfs. Er kan niet worden aangetoond dat dit verslag van de nefroloog in Georgië wel degelijk mee in overweging werd genomen, gezien de arts- adviseur enkel verwijst naar algemene informatie, die nota bene niet publiekelijk is.

De arts-adviseur motiveert in zijn beknopt advies plots dat een hemodialyse een kwaliteitsvolle behandeling is, en dat een niertransplantatie niet nodig is.

Echter blijkt niet dat rekening werd gehouden met verzoekers individuele situatie!

4.5

Alhoewel de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte is, van de medische problematiek en de humanitaire situatie stelt ze zich geen vragen om de verzoeker een bevel te geven.

Deze individuele situatie en bij uitstek de prangende medische situatie wordt echter niet betrokken in de beslissing.

Dit is evident een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, des te meer de Dienst Vreemdelingenzaken alle noodzakelijke stukken in zijn bezit heeft.

4.6.

Het artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt (eigen onderlijning):

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Dat de minister of zijn gemachtigde geen rekening heeft gehouden met de gezondheidstoestand.

Uit deze bepaling blijkt expliciet dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten rekening MOET houden met de individuele situatie van de betrokkene.

Bij het uitvoeren van een bevel om het grondgebied te verlaten dient de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook op expliciete wijze te argumenteren waarom de toepassing van deze verdragsbepalingen niet kunnen plaatsvinden.

In het bevel tot verlaten grondgebied is hieromtrent niets gemotiveerd. De bestuursbeslissing is bijgevolg niet afdoende gemotiveerd.

4.7.

Onmogelijk kan er hier aldus door de arts- adviseur gemotiveerd worden dat verzoeker wel kan terugvallen op de nodige beschikbare zorgen in zijn land van herkomst.

Dergelijke motivering schendt het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zeker gelet op de specifieke situatie van verzoeker, is de beoordeling dan ook niet in concreto gebeurd. Bijgevolg dient de bestreden beslissing vernietigd te worden.

Zonder deze zorgen, is verzoeker gedoemd een onmenselijk leven te lijden. Evident impliceert dit een schending van artikel 3 E.V.R.M.

4.8.

Verder is ook artikel 13 E.V.R.M. miskend.

Artikel 13 E.V.R.M. omhelst het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel:

"Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie."

Zoals reeds aangehaald, werd ten opzichte van de verzoeker een ongegrondheidsbeslissing genomen met betrekking tot zijn aanvraag conform artikel 9ter Vw.

Tegen deze beslissing werd hoger beroep aangetekend, welke nog steeds hangende is. Dit is geen schorsende procedure.

Tegen het bevel om het grondgebied te verlaten staat een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de Wet van 15 december 1980 open. Evenmin heeft dit schorsende werking.

Het ontbreken van de schorsende werking van huidige beroepsprocedure, doet vragen rijzen omtrent de effectiviteit van dit rechtsmiddel. Het ontbreken van schorsende werking impliceert immers dat de

Belgische overheid het bevel om het grondgebied te verlaten kan tenuitvoerleggen, zonder het resultaat van de procedure af te wachten.

Nochtans haalt de verzoeker in de huidige beroepsprocedure aan dat artikel 3 E.V.R.M. geschonden is door de bestreden beslissing.

Er kan verwezen worden naar het arrest van het E.H.R.M. Mohammed v/ Oostenrijk n° 2283/12 dd. 6 juni 2013:

"(i) General principles

69. The Court has held on many occasions that Article 13 of the Convention guarantees the availability at national level of a remedy with which to enforce the substance of the Convention rights and freedoms in whatever form they may happen to be secured in the domestic legal order. The effect of Article 13 is thus to require the provision of a domestic remedy to deal with the substance of an "arguable complaint" under the Convention and to grant appropriate relief. The scope of the Contracting States' obligations under Article 13 varies depending on the nature of the applicant's complaint; however, the remedy required by Article 13 must be "effective" in practice as well as in law (see Kudla v. Poland [GC], no. 30210/96. § 157, ECHR 2000-XI; M.S.S. v. Belgium and Greece [GC], no. 30696/09. § 288, ECHR 2011; and I.M. v. France, no. 9152/09. § 128, 2 February 2012).

70. The Court has further specified that the "effectiveness" of a "remedy" within the meaning of Article 13 does not depend on the certainty of a favourable outcome for the applicant. Nor does the "authority" referred to in that provision necessarily have to be a judicial authority; but if it is not, its powers and the guarantees which it affords are relevant in determining whether the remedy before it is effective. Also, even if a single remedy does not by itself entirely satisfy the requirements of Article 13, the aggregate of the remedies provided for under domestic law may do so (see Gebremedhin [Gaberamadhien] v. France, no. 25389/05. § 53, ECHR 2007-V § 53; M.S.S. v. Belgium and Greece, cited above, § 289; and I.M. v. France, cited above, § 129).

71. As noted above, in order to be effective the remedy required by Article 13 must be available in practice as well as in law. In particular, this requires availability in the sense that its exercise must not be unjustifiably hindered by the acts or omissions of the authorities of the respondent State (see Çakici v. Turkey [GC], no. 23657/94. § 112, ECHR 1999-IV). Article 13 requires the provision of a domestic remedy allowing the competent national authority both to deal with the substance of the relevant Convention complaint and to grant appropriate relief, although Contracting States are afforded some discretion as to the manner in which they conform to their obligations under this provision (see Jabari v. Turkey, no. 40035/98. § 48, ECHR 2000-VIII). Particular attention should be paid to the speed of the remedial action itself, it not being excluded that the adequate nature of a remedy can be undermined by its excessive duration (see Doran v. Ireland, no. 50389/99. § 57, ECHR 2003-X).

72. Lastly, in view of the importance which the Court attaches to Article 3 of the Convention and the irreversible nature of the damage which may result if the risk of torture or ill-treatment materialises, the effectiveness of a remedy within the meaning of Article 13 imperatively requires close scrutiny by a national authority (see Shamayev and Others v. Georgia and Russia, no. 36378/02. § 448, ECHR 2005-111), independent and rigorous scrutiny of any claim that there exist substantial grounds for fearing a real risk of treatment contrary to Article 3 (see Jabari, cited above, § 50), and a particularly prompt response (see Bati and Others v. Turkey, nos. 33097/96 and 57834/00. § 136, ECHR 2004-IV (extracts)). It also requires that the person concerned should have access to a remedy with automatic suspensive effect (see Conka v. Belgium, no. 51564/99. §§ 81-83, ECHR 2002-1; Gebremedhin [Gaberamadhien], cited above, § 66; M.S.S. v. Belgium and Greece, cited above, §§ 290-293; and I.M. v. France, cited above, §§ 132-134)."

Als conclusie stelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens:

"85. It follows that in the specific circumstances of the case the applicant was deprived of de-facto protection against forced transfer in the course of the proceedings concerning his second asylum application while having - at the relevant time - an arguable claim under Article 3 of the Convention in respect of his forced transfer to Hungary. There was therefore a violation of Article 13 in conjunction with Article 3 of the Convention."

De verzoeker heeft een 'arguable claim' onder artikel 3 E.V.R.M..

De beslissing tot ongegrondheid genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt actueel aangevochten, gelet op de flagrante beoordelingsfout.

Dat aan de verzoeker geen wettelijke bescherming wordt geboden tegen een gedwongen repatriëring, aangezien aan hem het bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen werd afgeleverd en dat tegen deze beslissing geen daadwerkelijk rechtsmiddel bij de nationale instanties openstaat, aangezien slechts een niet-schorsend beroep bij wet wordt voorzien.

Dat het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bepaalt dat ieder beroep tegen een verwijderingsmaatregel een schorsend karakter dient te hebben, in zoverre de middelen gegrond zijn op artikel 3 E.V.R.M.

4.9.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken meent dat ondanks de gezondheidstoestand van verzoeker een terugkeer toch zou mogelijk zijn en er geen sprake kan zijn van een schending van artikel 3 en 13 EVRM -quod non- had zij dit moeten motiveren.

De Dienst Vreemdelingenzaken is evident op de hoogte van verzoeker zijn aandoening.

Verzoeker diende reeds in 2013 een aanvraag conform artikel 9ter Vw in. Deze werd geweigerd en verzoeker keerde terug naar Georgië.

Verzoeker diende op 30/04/2019 een aanvraag conform artikel 9ter Vw in. Deze werd eerst door DVZ onontvankelijk bevonden, doch dankzij het hoger beroep van verzoeker, werd dit rechtgezet door DVZ dd. 10/07/2019.

De Dienst Vreemdelingenzaken is op datum van 12/08/2019 over gegaan tot het nemen van een beslissing tot ongegrondheid in toepassing van artikel 9ter Vw.

Verzoeker tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Immers werd de beslissing genomen op grond van het feit dat verzoeker zijn behandeling in Georgië verder gezet kon worden en hij daar kon genieten van de nodige zorgen.

Dit is volledig foutief. Verzoeker heeft op termijn nood aan een niertransplantatie en deze is niet beschikbaar in Georgië gelet op de afwezigheid van een familielid als donor.

Deze beslissing tot ongegrondheid werd ingetrokken door de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 08/10/2019. Ook het bijhorende bevel om het grondgebied te verlaten werd ingetrokken.

Op datum van 02/12/2019 nam de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw een beslissing tot ongegrondheid van de aanvraag 9ter dd. 30/04/2019, met bijhorend bevel om het grondgebied te verlaten. Opnieuw wordt beroep aangetekend.

De weigering van de aanvraag conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is bijgevolg nog niet definitief beslecht.

Hoe dan ook, indien de Dienst Vreemdelingenzaken meent dat de beslissing tot weigering van verblijf in toepassing van artikel 9ter Vw ook impliceert dat verzoeker zijn gezondheidstoestand een terugkeer toelaat, dient zij hieromtrent te motiveren.

Uit de beslissing had duidelijk moeten blijken dat de gezondheidstoestand van verzoeker actueel wel in overweging werd genomen

Dit is niet gebeurd. De beslissing is beperkt tot een loutere verwijzing naar artikel 7 dat stelt dat verzoeker zich op het grondgebied bevindt zonder in het bezit te zijn van een geldig visum.

Dit is evident niet voldoende.

De medische situatie is niet definitief, noch is de medische aandoening van verzoeker in rekening gebracht bij huidige beslissing.

Dit vormt, in overeenstemming met aangehaalde rechtspraak, een schending van artikel 3 E.V.R.M.

4.10.

Het zorgvuldigheidsbeginsel brengt met zich mee dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze dient voor te bereiden. De beslissing dient eveneens het resultaat te zijn van een correcte feitenvinding.

Het redelijkheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt. Het legt de overheid de verplichting op om bij het nemen van een beslissing alle belangen tegen elkaar af te wegen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de Dienst Vreemdelingenzaken bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

De uitzonderlijke medische situatie van de verzoekende partij dient aldus in rekening gebracht te worden en de Dienst Vreemdelingenzaken dient zich hieromtrent te informeren teneinde met kennis van zaken te kunnen beslissen.

De Dienst Vreemdelingenzaken sluit in casu op een onredelijke wijze haar ogen voor de specifieke situatie van de verzoekende partij.

De bestreden beslissing is manifest onredelijk.

Zo stelde Professor SUETENS in 1981 dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld" (zie M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel" in Administratieve Rechtsbibliotheek: Beginselen van behoorlijk bestuur, I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Brugge, die Keure, 2006, nr. 235).

"Heel precies kan men stellen dat het redelijkheidsbeginsel een aspect is van het motiveringsbeginsel. Het motiveringsbeginsel is erg ruim, en zelfs al beperkt men het tot het "afdoende" karakter, omvat het vele aspecten zoals OPDEBEEK en COOLSAET aantonen: de motivering moet duidelijk zijn, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig" (zie M. BOES, /c., nr. 238, p. 179).

"Om na te gaan of het bestuur de grenzen van redelijkheid niet heeft overschreden, zal de rechter tot een marginale toetsing van het bestuursoptreden overgaan en de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, sanctioneren. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel over te doen maar is enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat. wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid ontbreekt" (zie A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002, p. 55 - 56).

Uit de beslissing blijkt niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken op een afdoende wijze kennis heeft genomen van de persoonlijke situatie van de verzoekende partij. Nochtans was deze situatie haar genoegzaam bekend.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan dan ook niet voorhouden in alle redelijkheid met kennis van zaken te hebben geoordeeld.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en niet draagkrachtig gemotiveerd.

Immers moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig in te schatten en af te wegen en rekening te houden met de internationale verdragen, derwijze dat de particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

In casu worden de belangen van de verzoeker ernstig geschaad.

4.11.

Uit al het bovenvermelde blijkt dat de beslissing tot het verlaten grondgebied bijgevolg vernietigd dient te worden."

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet op 2 december 2019 ongegrond wordt verklaard, dit is op dezelfde datum als het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Daarnaast blijkt ook dat beide beslissingen

werden ondertekend door dezelfde ambtenaar, attaché [F.P.]. De burgemeester van de stad Brugge werd door de verwerende partij verzocht beide beslissingen tezelfdertijd ter kennis te brengen aan de verzoeker.

Aldus blijkt uit de gegevens van de zaak dat de verwerende partij de beslissing tot weigering van de medische verblijfsregularisatie samen met het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft genomen. De verwerende partij blijkt aldus te hebben besloten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nadat werd beschikt over de door verzoeker ingediende aanvraag tot medische verblijfsregularisatie. Hieruit blijkt dat de verwerende partij wel degelijk conform het vereiste van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet verzoekers medische situatie heeft geëvalueerd alvorens te besluiten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker onderbouwt zijn middel verder met de grieven die hij aanvoert ten aanzien van de beslissing van 2 december 2019 waarbij zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. In het arrest nr. 234 960 van 8 april 2020 oordeelt de Raad ten aanzien van deze grieven:

“(…)

2.2.5. Uit het standaard medisch getuigschrift van verzoekers behandelend nefroloog dr. S. d.d. 11 maart 2019 blijkt dat verzoeker sedert 2010 wordt behandeld met hemodialyse. De actuele behandeling bestaat uit fosfaatbinders indien nodig en hemodialyse driemaal per week gedurende 4 uur 30. Met betrekking tot de duur van de behandeling wordt er vermeld: “levenslang of tot na transplantatie”. De behandeling met hemodialyse dient levenslang te geschieden en zal leiden tot het overlijden indien deze wordt stopgezet. In het standaard medisch getuigschrift wordt echter geen melding gemaakt van een medische noodzaak aan transplantatie. In de bijgevoegde verklaring van de Georgische arts, waarvan verzoeker een gelegaliseerde vertaling heeft voorgelegd, wordt melding gemaakt van de nierdialyse en dat verzoeker nood heeft aan een transplantatie gezien zijn leeftijd. Hier wordt echter geen nadere informatie over gegeven. Er wordt in dit schrijven weliswaar verwezen naar verzoekers zwakke gezondheid en nog jonge leeftijd, maar daaruit blijkt niet dat deze arts van oordeel is dat de nierdialyse niet langer een adequate behandeling zou zijn. Uit de medische stukken die verzoeker voorlegde, blijkt aldus dat er inderdaad een voorkeur is voor transplantatie, maar dit laat niet toe vast te stellen dat de nierdialyse geen adequate behandeling meer zou vormen.

Zoals hoger reeds aangehaald, bepaalt artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan worden toegestaan indien de betrokken vreemdeling lijdt aan een ziekte waardoor hij:

- a) een reëel risico loopt voor het leven of fysieke integriteit bij een terugkeer naar zijn land van herkomst of gewoonlijk verblijf of;*
- b) bij de terugkeer een reëel risico loopt op het ondergaan van een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling bestaat voor zijn gezondheidsprobleem in het land van herkomst of het land van gewoonlijk verblijf.*

Het vijfde lid van artikel 9ter bepaalt dat de beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde.

Uit het standaard medisch getuigschrift en uit de aanvraag blijkt dat een niertransplantatie, gelet op verzoekers nog jonge leeftijd, de voorkeur heeft en tot een aanzienlijke verbetering in levenskwaliteit zal leiden. Verzoeker zal levenslang hemodialyse nodig hebben indien hij geen niertransplantatie zal ondergaan. Hieruit volgt echter niet dat een transplantatie in casu geldt als de “noodzakelijk geachte behandeling” in het licht van de hoger geschetste criteria van artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet.

De Raad herinnert eraan dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn arrest nr. 41738/10 in de zaak Paposhvili t. België van 13 december 2016 in zijn § 183 het volgende heeft gesteld voor de toepassing van artikel 3 van het EVRM inzake verwijdering van vreemdelingen die lijden aan een ernstige ziekte. Het gaat om “situaties die de verwijdering inhouden van ernstig zieke vreemdelingen waar ernstige aanwijzingen voorliggen dat hij of zij, ook al ligt geen imminent risico op overlijden voor,

een reëel risico loopt in geval van afwezigheid van een gepaste behandeling in de ontvangende staat of het gebrek aan toegang tot een dergelijke behandeling, op blootstelling aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van zijn of haar gezondheidstoestand resulterend in een intens lijden of in een betekenisvolle vermindering van de levensverwachting (eigen vertaling)”.

Uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt immers niet dat indien de nierdialyse wordt voortgezet en er niet getransplanteerd wordt, hij blootstaat aan een van de risico's vernoemd in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Uit de door verzoeker voorgelegde stukken blijkt immers niet dat de niertransplantatie als vervanging van hemodialyse levensnoodzakelijk is, noch dat een verderzetting van de hemodialyse hem blootstelt aan een onmenselijke of vernederende behandeling, doch enkel dat gelet op verzoekers profiel een transplantatie preferentieel is.

Waar verzoeker aanvoert dat het motief dat op heden nog geen transplantatie plaatsvond niet dienstig is omdat hij zonder verblijfsmachtiging geen toegang heeft tot die behandeling, merkt de Raad op dat uit dit motief evenwel blijkt dat verzoeker kennelijk reeds lange tijd wordt behandeld met nierdialyse en dat er actueel geen medische complicaties blijken te zijn. In dit opzicht is het motief wel degelijk pertinent

*Door te motiveren dat er medische ondersteuning en kwaliteitsvolle hemodialyse beschikbaar is in Georgië, heeft de arts-adviseur voldaan aan zijn onderzoeksplicht zoals bepaald in artikel 9ter, §1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet en heeft hij in dit opzicht voldaan aan de formele motiveringsplicht, zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat met bepaalde elementen geen rekening werd gehouden. Hij maakt evenmin een schending aannemelijk van het zorgvuldigheidsbeginsel.
(...)”*

Verzoeker onderbouwt de in het middel aangevoerde rechtsregels niet met andere concrete grieven.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT